βαίως, καὶ ἀποδεικνύει, ὅτι, συνεπεία τῆς δοθείσης αὐξήσεως κατὰ μίαν δραχμὴν τῶν ἡμερομισθίων, τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, λόγω αὐξήσεως καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, τινὲς τῶν ἐργαζομένων ἢ ἔλαβον τὴν αὔξησιν αὐτὴν μερικῶς, ἢ δὲν τὴν ἔλαβον κάν, ἢ τέλος καὶ ἐζημίωσαν. Αἰτία εἶναι αἱ λογόμεναι μισθολογικαὶ κλάσεις τοῦ ΙΚΑ εἰς τὰς ὁποίας ἔνιοι τῶν ἐργαζομένων μετατάσσονται χωρὶς νὰ τὸ ὑποπτεύωνται λόγω τῆς αὐξήσεως μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀλλάζη καὶ τὸ ὡς βάσις διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀσφαλίστρου λαμβανόμενον τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον. Περιττὸν νὰ σημειωθῆ ὅτι ἀντίστοιχος καὶ ὄχι σοβαρὰ βεβαίως εἶναι καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν ἐπίσης ἀνυπόπτων ἐργοδοτῶν.

ΜΕΤΑΚΛΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Α. Μπαϊρακτάρης δὲν ἔχει ἀπόλυτον δίκαιον ὑποστηρίζων, ὅτι οἱ ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν δὲν θὰ πρέπει νὰ μετακαλοῦν ἄλλους ἱεροψάλτας διακεκριμένους καὶ καλλιφώνους καὶ τοῦτο διότι οἱ μετακαλούμενοι ὑποτίθενται ὅτι εἶναι καλοὶ ἑρμηνευταὶ τῆς ὄντως μοναδικῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, καὶ συνεπῶς οἱ συναδελφοὶ των κάτι θὰ ἔχουν νὰ κερδίσουν μετ' αὐτῶν βεβαίως καὶ τὸ ἐκκλησίασμα. Ὁπωσδήποτε ὅμως ὁ κ. Μπαϊρακτάρης ἔχει δίκαιον ὑποστηρίζων, ὅτι οἱ καλλίφωνοι ἱεροψάλται, οἱ ξένοι, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀμείβονται περισσότερον καὶ ὅτι καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐν Πάτραις ἱεροψαλτῶν καθ' ὅλα ἀξίων θὰ πρέπει καὶ αὐτὴ νὰ βελτιωθῆ.

ΠΕΡΙ ΘΙΑΣΩΝ

Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως μὲ τὴν μελετωμένην πρότασιν, διὰ τὴν δημιουργίαν μετακινουμένων θιάσων κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ «Ἅρματος Θέσπιδος» Οὕτω ὑπάρχει ἐλπὶς καὶ αἱ ἐπαρχίαι νὰ ἴδουν ἔργα παιζόμενα μὲ εὐσυνειδησίαν καὶ ἐπιμέλειαν καὶ νὰ καταλάβουν ὅτι τὸ θέατρον εἶναι ὄντως τέχνη, σκοπὸς τῆς ὁποίας ἶναι ἡ ἐξύψωσις τῆς στάθμης τοῦ κινήματος τῶν μεγάλων μαζῶν καὶ ὄχι τρόπος βιοπορισμοῦ ἑτεροκλήτων στοιχείων ἀποτελούντων τὰ γνωστὰ μπουλούκια μὲ τὰ ὁποῖα τροφοδοτοῦνται αἱ ἐπαρχίαι μέχρι τοῦδε.

ΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Μᾶς πληροφοροῦν ὅτι παρατηρεῖται καθυστέρησις εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἐπιταχθέντων κτηνῶν παρὰ τοῦ Στρατοῦ κατὰ τὸ 1940. Ἴσως ἡ καθυστέρησις νὰ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διαδικασίαν. Εἶμεθα βέβαιοι ὅτι αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι καταβάλλουν κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαιούχων. Πάντως θὰ πρέπει νὰ ἐπιταχύνουν τὸν τρόπον ἐνεργείας των, ὥστε νὰ μὴ δικαιολογοῦνται αἱ ἀνησυχίαι τῶν δικαιούχων διὰ τὴν τύχην τῶν ἀποζημιώσεών των.

ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Ἡ πρότασις τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου διὰ τὴν χρησιμοποίησιν εἰδικῶν ἐνσήμων πρὸς καταβολὴν τοῦ δώρου τῶν Χριστουγέννων εἰς τοὺς ἐργαζομένους εἶναι ὅ,τι πρέπει, πρὸς ἀποφυγὴν μελλοντικῶς τῆς πολυσχιδοῦς διαδικασίας διὰ τοὺς ἐποχικῶς ἐργαζομένους ἢ τοὺς ὑποαπασχολουμένους. Οὕτω καὶ οἱ δικαιοῦχοι θὰ γνωρίζουν τί θὰ ἔχουν νὰ λάβουν, τὰ παράπονα θὰ ἐκλείψουν ἡ ταλαιπωρία τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων δὲν θὰ ὑπάρξη πλέον καὶ οἱ συνοστισμοὶ θὰ καταργηθοῦν.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΤΙΑΣ

Ἡ «Ἡμέρα» παραπονεῖται ὅτι δὲν εἶναι σωστὸ : ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας τῆς Βουλῆς νὰ ὑπογραφῆ ὑπὸ 25 βουλευτῶν διὰ νὰ γίνη δεκτή. Ἀλλὰ διατί; Μήπως, τάχα, παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον νὰ γίνωνται συνεδριάσεις χωρὶς νὰ εὑρίσκωνται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς οὔτε 25 βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως; Ἂν κάτι τέτοιο συμβαίνει, πολὺ ὀρθῶς ἐλήφθη τὸ μέτρον. Διότι ἔτσι θὰ «μαζεύωνται» καὶ οἱ μὲν, ἀλλὰ κυρίως καὶ οἱ δέ.

Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ

Ἀναγνώστης μας διατυπώνει ἕνα ἁπλοῦν ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον ὅμως θέτει ἐπὶ τάπητος ἕνα πολὺ μεγάλον κοινωνικὸν θέμα: Διατί, λέγει, τὸ πρόβλημα τῆς στεγάσεως θὰ πρέπει νὰ ἐπιλυθῆ μόνον ἀπὸ τὸ Κράτος, δηλαδὴ τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὴν εἰσφοράν των, καὶ δὲν ἀντιμετωπίζεται κατὰ κάποιον τρόπον καὶ ἀπὸ τὰς μεγάλας βιομηχανίας; Δὲν θὰ μποροῦσαν καταλήγει, καὶ οἱ μεγάλοι βιομήχανοι, οἱ ὁποῖοι τόσα πολλὰ ὠφελοῦνται, νὰ ἀνεγείρουν ἕνα δύο τρία ἢ ὅσα μποροῦν σπίτια ἐτησίως ποὺ νὰ τὰ παραχωροῦν διὰ τὴν κατοικίαν τῶν ἐργατῶν των ποὺ ἠνάλωσαν τὴν ζωὴν των μέσα εἰς τὰ ἐργοστάσιά των, ἔστω καὶ ἐπὶ καταβολῇ μικροῦ ἐνοικίου;

Ἀγοράζω διάφορα ΑΡΧΕΙΑ. ΒΙΒΛΙΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ. Παλαιᾶ χαρτιὰ καὶ Σακκοῦλες Τσιμέντου ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 47, Τηλ. 45 — 27.

Μικρὰ νέα

Ἐξαιρετικῶς ζωηρὰ ἡ κίνησις εἰς τὴν πόλιν μας λόγω τῶν ἑορτῶν.

—Καὶ περισσότεροι παρὰ ποτὲ ἄλλοτε οἱ χωρικοὶ πού ἔφθασαν γιὰ προμήθειες ἀπὸ τὰ γύρω χωριά.

—Ὁ Φυσιολατρικὸς εἶχε μίαν ὡραίαν, ὅσον καὶ εὐγενῆ ἔμπνευσιν.

—Προετοιμάζει ἐκδρομὴν αὐτὲς τὶς ἡμέρες εἰς ἕνα χωριὸ, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ διανήμη δῶρα.

Τὰ ὁποῖα θὰ συγκεντρωθοῦν κατόπιν ἐράνου μεταξὺ τῶν μελῶν του.

—Ἡ ταξιδιωτικὴ κίνησις εἰς τὸ φόρτε της.

—Καὶ τὰ αὐτοκίνητα, οἱ σιδηρόδρομοι καὶ ὅλα τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα κατάμεστα ἀπὸ κόσμο πολύ, πού πηγαίνει νὰ ἑορτάση τὰ Χριστούγεννα εἰς οἰκογενειακὸν περιβάλλον.

—Μέχρι στιγμῆς ἔχουν ἀφιχθῆ ἢ ἔχουν διέλθη ἐκ Πατρῶν χιλιάδες ταξιδιωτῶν.

—Πολλὲς, πρωτότυπες καὶ ὡραιότατες ἑορτὲς ἠγγέλθη σαν δι' αὔριον παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων.

—Καθὼς καὶ διὰ τὴν Πρωτοχρονιᾶ.

—Μεταξὺ αὐτῶν δὲ καὶ αἱ ρεβεγιὸν τῆς Περιηγητικῆς καὶ τοῦ Φυσιολατρικοῦ.

—Τὸ μικρὸν κομμάτι τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τὸ περίπτερον ὑγρῶν καυσίμων μέχρι τῆς ἀποβάθρας τῶν Φέρρυ — μπὼτ εἰς Ρίον παραμένει ἐν πλήρη ἀθλιότητι.

—Εἰς δόξαν τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς ἀσυνεννοησίας τῶν ἁρμοδίων.

—Οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦνται καὶ οὐδαμοῦ ἀνακαλύπτονται.

ΑΛΕΚΟΣ ΜΠΙΚΟΣ
ΚΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 179
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας τὰ κάτωθι: οἰκία ἀνώγειος μεσημβρινὴ εἰς λεωφόρον τῆς πόλεως εἰς ἐμβαδὸν 285 πήχεων ἀντὶ 350 λιρῶν. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ Προαστείου Ζαρουχλέϊκα οἰκοπέδον 1.500 πήχεων μὲ δένδρα (ἐλῆες ξυνὰ κλπ) μὲ δύο πηγάδια ἀντὶ 130 λιρῶν. Ἀνώγειος οἰκία ἐνοικιοστασιακὴ εἰς κεντρικὴν θέσιν. Οἰκόπεδον γωνία εἰς κεντρικωτάτην θέσιν τῆς πόλεως μὲ προσόψεις 20 × 25.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία ἐκ 3 δωματίων καὶ ὅλα τὰ χρειώδη καὶ ὑπόγειον ἐκ 3 δωματίων κλπ, χρειώδη ἀντὶ 150 λιρῶν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία ἐκ 3 δωματίων καὶ ὅλα τὰ χρειώδη ἀντὶ 240 λιρῶν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία ἐκ 3 δωματίων ἄνω καὶ κάτω 3 δωμάτια καὶ ὅλα τὰ χρειώδη ἀντὶ 240 λιρῶν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία ἀνώγειος ἐκ 5 δωματίων καὶ ὅλα τὰ χρειώδη ἀντὶ 1.200 δρ Πληροφορίαι Κτηματομεσίτην Βασ. Γιαννιώτην Ἀγ. Γεωργίου 93.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Κ. ΤΟΓΙΑ
ἀ)π «Κ. Τόγιας»
Τρίτην 2αν πρωϊνὴν διὰ Ζάκυνθον Ἀηξούριον, Ἀργοστόλιον.
Τρίτην 9.30 ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ κατ' εὐθεῖαν.
Πέμπτην 2αν πρωϊνὴν διὰ Ζάκυνθον, Ἀηξούριον, Ἀργοστόλιον.
Πέμπτην 9.30 ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ, Σύρον, Τῆνον, Μύκονον Ἰκαρίαν, Σάμον.
Πρακτορεῖον: Κ. Λαγωγιάννη
Ὄθωνος—Ἀμαλίας 52. Τηλεφ. 36—88

Α)π Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ
(Κολοκοτρώνης)
ΣΗΜΕΡΟΝ. μεσονύκτιον διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ Σύρον-Τῆνον-Μύκονον-ΙκαρίανΚαρλόβασι-Βαθὺ-Χίον-Μυτιλήνην.
Σάββατον ὥραν. 8ην μ.μ.διὰ Σάμην, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.
Ναυτικὸν Πρακτορεῖον Γ. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Ὄθωνος —Ἀμαλίας 68. Τηλέφωνον 42—77

Ἐξ ἀφορμῆς ἀπομνημονευμάτων τινῶν

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ 1922 ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΝ ΑΣΙΑΝ

Πῶς συνελήφθη ὁ ἀρχιστράτηγος

Ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν :

Κύριε Διευθυντά,

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀμειλίκτων ἐρωτημάτων μου εἰς τὸν κ. Γονατᾶν, δημοσιευθέντων εἰς τὸν «Ἐθν. Κήρυκα» Πατρῶν τῆς 11ης Νοεμβρίου καὶ τὰ ὁποῖα εἶχον μεγάλην ἀπήχησιν εἰς τὸ Κοινὸν, πολλοὶ φίλοι μου καὶ γνωστοί, εἶπε δι' ἐπιστολῶν, εἴτε προφορικῶς ζητοῦσι ἐπιμόνως πλειοτέρας πληροφορίας, περὶ τῶν τότε συμβάντων. Παρακαλῶ λοιπὸν ὑμᾶς ὅπως δημοσιεύσετε τὴν παροῦσαν μου εἰς συμπλήρωσιν τῆς πρώτης :

Κατὰ τὴν δραματικὴν ἐκείνην περίοδον, ἡ ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον Δ. Γούναρην μαρτυρικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε κατ' Αὔγουστον τοῦ 1922 ὅπως ἐκκενώσει τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἀρχομένης τῆς ἐκκενώσεως ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου ἵνα κλήση πλέον ἡ τρομερὰ αὐτὴ πληγὴ ἥτις ἠφάνισε στὴν Ἑλλάδα τελείως ἀμελετήτως ἐδόθησαν δὲ πρὸς τοῦτο αἱ δέουσαι ὁδηγίαι εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἐπιτελικοὺς ἀξιωματικοὺς, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ νέου ἀρχιστρατήγου Χαντζηανέστη Γεωργίου ἐπιτελικοῦ ἀξιωματικοῦ μεγάλης ὁλκῆς.

Πληροφορηθεὶς τοῦτο ὁ Κεμὰλ ἀπεφάσισε νὰ πέξη τὸ τελευταῖον του ἀτοῦ . Συνεκέντρωσε πρὸς τοῦτο ἀρκετὰς δυνάμεις, ἐπιτεθεῖς εἰς τὸ πλέον εὐπαθὲς σημεῖον τῆς Στρατιᾶς. (4 Μεραρχία) ἐπιτυχὼν ὡς ἦτο ἐπόμενον ρῆγμα ἐν αὐτῇ. Ὁ ἀναπληρωτὴς τότε τοῦ Χαντζηανέστη ἀπουσιάζοντος εἰς Ἀθήνας, στρατηγὸς Τρικούπης διέταξε τὴν σύμπτυξιν τῆς Στρατιᾶς εἰς τὴν δευτέραν ἀμυντικὴν γραμμὴν μὲ σκοπὸν τὴν ἀντεπίθεσιν τῆς Στρατιᾶς καὶ ἀσφαλῆ συντριβὴν τοῦ ἐχθροῦ δεδομένου ὅτι ὁ Κεμαλικὸς στρατὸς εἶχε χάσει τὸ ἠθικόν του πρὸ τῶν ἀλεπαλλήλων Νικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ φθάσαντος πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Ἀγκύρας. Ἐκάλεσε δὲ πρὸς τοῦτο τοὺς Σωματάρχας τῶν Α' καὶ Β' Σωμάτων Στρατοῦ ἀντιστρατήγους Διγενῆ καὶ Δημαρᾶν, μετὰ τῶν ἐπιτελείων των εἰς κοινὴν σύσκεψιν καὶ μελέτην τοῦ σχεδίου ἀντεπιθέσεως. Ἐνῶ δὲ ἦσαν ὅλα ἕτοιμα καὶ ὅλοι εἰς τὰς θέσεις των τὴν ἱστορικὴν πρωΐαν τῆς ἀποφράδος ἐκείνης ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1922, καὶ ἡ Μοῖρα τῆς Ἑλλάδος συλαμβάνεται ὁ ἀρχιστράτηγος μὲ τοὺς Σωματάρχας καὶ τὰ ἐπιτελεῖα των αἰχμάλωτοι!! Πῶς καὶ διατί ἐγένετο τὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ εἰς τὰ πολεμικὰ χρονικὰ τῶν ἐθνῶν ;

Ἰδοὺ τὸ μυστικὸν : Εἰς τὸ ἄκρον ἀριστερὸν τῆς Στρατιᾶς μας ἦσαν τὰ περίφημα στενὰ τοῦ Μπάλ Μαχμούτ, ἐνέχοντα τεραστίαν πολεμικὴν σημασίαν. Τὰ στενὰ αὐτὰ διετάχθη νὰ φυλάξη ὁ συνταγματάρχης Πλαστήρας (μετέπειτα ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως ἔχων μαζύ του καὶ τὸν συν)ρχην Κουρουσόπουλον. Δυστυχῶς ὅμως ἄγνωστον μέχρι σήμερον διὰ ποῖον λόγον ὁ Πλαστήρας καίτοι ἀπὸ τὰ καλλίτερα παλληκάρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐγκατέλειψε τὰ στενὰ αὐτὰ ὑποχωρήσας ἀρκετὰ χιλιόμετρα ὄπισθεν.

Εὑρῶντες οἱ Κεμαλικοὶ τὰ στενὰ ἀφρούρητα εἰσήλασαν νύκτωρ διὰ μεγάλων δυνάμεων εἰς τὰ νῶτα τῆς στρατιᾶς μας θέσαντες αὐτὴν μεταξὺ δύο πυρῶν, καὶ συλλαβόντες τὸν ἀρχιστράτηγον μὲ τοὺς σωματάρχας αἰχμαλώτους.

Καθένας μας ἀντιλαμβάνεται τί ἐγένετο μετὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν τραγῳδίαν. Οἱ μετέπειτα...ἥρωες ἔσπευσαν τροχάδην εἰς Ἀθήνας ἵνα διώξωσι τοὺς λαοφιλεῖς Βασιλεῖς μας καὶ νὰ ἐκτελέσουν τοὺς ἀνευθύνους. Ποῖοι λόγοι ἐξηνάγκασαν τὸν Πλαστήραν νὰ ἀφήση τὰ στενὰ ἀφρούρητα, εἶναι μυστικὸ ποὺ τὸ πῆρε στὸν τάφο του τὸ δὲ συγχωροχάρτι τῆς ἀμνηστείας ποὺ ἔδωσαν μαζὺ μὲ τὸν Γονατᾶ τότε, ἔθεσε τελεία καὶ παῦλα στὴν ὑπόθεσι αὐτή. Μήπως ἡ νόσος τῆς κομματικῆς πολιτικῆς ποὺ εἶχε ἐξαπλωθεῖ ἐπικινδύνως τότε στὴν Ἑλλάδα καὶ τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα διὰ τῶν στάσεων, ἐπαναστάσεων καὶ ἀντεπαναστάσεων ἐστοίχησαν πάρα πολλὰ στὴν φτωχὴ μας Ἑλλάδα, εἶχε καταλάβη καὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν καὶ ἐπλήρωσαν ἄλλοι καθὼς καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς ἀντ' αὐτοῦ; εἶναι ἄγνωστον.

Αὐτὰ, ὁ κ. Γονατᾶς τὰ ἀπεσιώπησε ὅλα καὶ τὰ ἠγνόησε. Προσέφερεν ὅμως μίαν ἄλλην ὑπηρεσίαν, μὲ τὰ ἀπομνημονεύματά του αὐτά, ἐπαρουσίασε τὰ χάλια τῶν διοικησάντων τότε κατὰ τὴν ἐπάρατον ἐκείνην ἐποχὴν σατραπικῶς ἀλληλοηβριζομένων καὶ ἀληλλοδιωκομένων! Πλαστήρας κατὰ Παγκάλου, Πάγκαλος κατὰ Κονδύλη, Κονδύλης κατὰ Παγκάλου καὶ Πλαστήρα καὶ ἔπεται συνέχεια, ἀκαταστασία ἀθλιότης μέχρις ὅτου ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπανέφερεν εἰς τὸν θρόνον τοὺς Βασιλεῖς καὶ ἡσύχασε ἡ Ἑλλὰς ἥτις ἐπλήρωσε πολλά.

Αἱ Πάτραι ἰδιαιτέρως ἐπλήρωσαν πιὸ πολὺ διότι ἔχασαν τὸν κολοσσὸ τῆς ἠθικῆς, τῆς τιμιότητος, τῆς σοφίας καὶ τῆς ρητορικῆς, τὸν ἀείμνηστον Δημ. Γούναρην, τὸν ὁποῖον αἱ Πάτραι δὲν ηὐδόκησαν νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν μνήμην ὡς ὤφειλον.

Μετὰ τιμῆς
Θεοδ. Ἀνδρουτσόπουλος
Ὀβρυᾶ Πατρῶν

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρεσία διὰ τρία ἄτομα. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Πληροφορίαι Τριῶν Ναυάρχων 17 Α'.

ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΝ
«Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
Τὸ Χριστουγεννιάτικο γεῦμα τῶν τροφίμων τοῦ Ἱδρύματος θέλει δοθῆ τὴν Τετάρτην 25ην Δεκεμβρίου 1957 καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἀκριβῶς.
Παρακαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Ἱδρύματος καὶ πάντες οἱ φιλελεήμονες ὅπως ἐφ' ὅσον εὐαρεστοῦνται παραστῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς τοῦτο, δεικνύοντες οὕτω ὅτι ὑπάρχει ἀγάπη καὶ συμπόνια στὰ γεράτειά.
(Ἡ Δ. Ἐπιτροπή)

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

ΓΙΟΡΤΕΣ...

Σὲ λίγο φτάνουν οἱ γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιᾶς.

Ἡ στήλη αὐτὴ ποὺ μέχρι τώρα, προσπάθησε νὰ θίξη ὅ,τι ἐθεώρησε θικτέον καὶ καμμιὰ φορὰ ἐπεζήτησε νὰ προσφέρη λίγο γέλιο, ἐπιθυμεῖ σήμερα νὰ μετάσχη στὴν προσπάθεια ποὺ γίνεται αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἀπὸ μερικοὺς φιλανθρώπους

Ἀπευθύνεται λοιπὸν σ' ὅσους νοιώθουν τὶ θὰ εἰπῆ στέρησις, σ' ὅλους ἐκείνους ποὺ μαζὶ μὲ τὴ χαρὰ γιὰ τὴ γέννησι τοῦ Θεανθρώπου καὶ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, αἰσθάνονται κάποια λύπη καὶ συμπόνοια γι' αὐτοὺς ποὺ δυστυχοῦν καὶ τοὺς ὑπενθυμίζει τὸ ἱερὸ καθῆκον ὅλων μας ποὺ αὐτὲς τὶς Ἅγιες ἡμέρες εἶναι ἐντονώτερο....

Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ ὑπάρχη περίσσευμα γιὰ νὰ κάνουν τὸ χρέος τους αὐτό. Κι' αὐτὸ τὸ ἔλλειμμα, ἔχει ἀρκετὰ περισσεύματα ὅταν πρόκειται ν' ἀνακουφίσου με συνάνθρωπο... Μακρυὰ ἀπὸ τυμπανοκρουσίες κι' ἀπ' τά... «ὁ κύριος τάδε προσέφερε εἰς τὸν τάδε πάσχοντα δραχμάς....» ἂς κάνουμε τὴ Θεϊκὴ πρᾶξι. Ἡ ἠθικὴ ἱκανοποίησι ποὺ θὰ νοιώσουμε γιὰ τὴ δραχμὴ ποὺ ἀθόρυβα θὰ προσφέρουμε, θᾶναι μεγάλη.

Γύρω, φτωχοί, ξυπόλητοι, ἄρρωστοι, πεινασμένοι.....

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.. ..

Φωτεινὸς

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΠΩΛΕΙΤΑΙ
Οἰκία ἀποτελουμένη ἐκ τεσσάρων δωματίων, χὼλ κουζίνας, δωμάτιον ὑπηρεσίας ἀποθήκη μετὰ κήπου καὶ ἀρκετῶν ὀπωροφόρων δένδρων καὶ Κληματαριὲς συγκείμενον ἐκ τριακοσίων (300) πήχεων ὡς ἔγγιστα. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην Καποδιστρίου 64 Πάτραι. Μεσίται ἀποκλείονται.

ΠΕΚΟΡΙΝΟ ΙΤΑΛΙΑΣ
ΠΑΡΜΕΖΑΝΑ ΙΤΑΛΙΑΣ
ΡΟΚΦΟΡ ΔΑΝΙΑΣ
ΤΥΡΟΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ (ΤΙΜΗ ΕΙΣΑΓΩΓΕΩΣ)
ΒΙΝΤΣΕΡΙΣ ΔΑΝΙΑΣ
ΚΑΣΣΕΡΙ ΣΕΡΒΙΑΣ & ΝΤΟΠΙΟ
ΒΟΥΤΥΡΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ
ΜΕΛΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ (ΘΥΜΑΡΙ)
Βούτυρα ἀγνὰ μαγειρικὰ ὡς καὶ νωπὰ εἰς χύμα καὶ πακέτα.
"ΤΑΥΓΕΤΟΣ"
Χονδρικῶς εἰς ἀρίστην ποιότητα καὶ εἰς χαμηλὰς τιμὰς θὰ εὕρετε εἰς τὸ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΣΠ. & ΠΑΝ. Ν. ΚΛΑΟΥΔΑΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 105 —ΤΗΛ. 34—73

Παληὲς ἀλησμόνητες ἱστορίες

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ ΕΝΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ ΕΚΛΑΜΒΑΝΕΤΟ ΩΣ ΚΡΑΥΓΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΝΕΛΛΑΣ!

Τοῦ κ. Τάκη Δ. Γιαννακοπούλου

Μετὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ Δεληγιάννη τὸ ἔτος 1886 μεγάλη φτώχεια ἔπεσε σὲ ὅλη τὴν Χώρα. Ὁ Προϋπολογισμὸς ἦτο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην 90 ἑκατομμύρια δραχμὲς καὶ δὲν ἔφθασεν οὔτε γιὰ πιπέρι διὰ τὰ μεγάλα ἔξοδα τοῦ πολέμου. Πρὸς ἐπίμετρον δὲ τῆς δυστυχίας αὐτῆς, καλπάζουσα ἤλθεν εἰς τὰς Πάτρας ἡ ἐπιδημία τῆς εὐφλογίας.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ ἐπιδημία ἦτο χειροτέρα καὶ τῆς τοῦ 1873. Ἡ Δημαρχία ἐτρομοκρατήθη καὶ κατεσκεύασεν τὶς γνωστὲς ξύλινες μπαράκες ὀλίγον ἔξω ἀνατολικῶς τοῦ Φρουρίου εἰς θέσιν «Καμάρες». Ὅλοι οἱ ἰατροὶ εἰδοποιήθησαν νὰ δηλώνουν κάθε κρούσμα εἰς τὴν Δημαρχίαν, ἥτις ἀμέσως ἔστελε καὶ μετέφερε ἀκάθε ἀσθενῆ πάσχοντα ἀπὸ εὐφλογίαν εἰς τὶς ψυχρὲς μπαράκες.

Πολλὲς οἰκογένειες δὲν ἔφεραν ἰατρὸν διὰ νὰ μὴ δηλωθῆ ἡ ἀσθένειά τους καὶ μεταφερθοῦν εἰς τὶς ἀπαίσιες μπαράκες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἦταν σπάνιο νὰ γυρίση κανείς ὑγιής.

Καμμία Νοσοκόμος δὲν παρουσιάσθη διὰ νὰ ὑπηρετήση εἰς τὶς μπαράκες αὐτὲς. Εὑρέθησαν μόνον δύο γρηὲς οἱ ὁποῖες πρὸ ἐτῶν εἶχαν βγάλη τὴν ἀραποευφλογιά. Ἡ μία ἦταν ἡ γνωστή, τότε, Φραγκοτανάλαινα. Οἱ μπαράκες αὐτὲς εἶχαν χρωματισθῆ κόκκινες, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν στενὸν αὐτὸν δρόμον κανεὶς δὲν ἐτολμοῦσε νὰ περάση καὶ εἰς τὸ κάτωθι τῶν μπαρακῶν κτῆμα τοῦ Γεωργίου Τσερτίδη καθὼς καὶ εἰς τὰ πέριξ κτήματα κανεὶς ἐργάτης δὲν ἐπήγαινε νὰ ἐργασθῆ. Τὰ Σχολεῖα ὅλα εἶχαν κλείση ἐπὶ τρεῖς μῆνες.

Εὐτυχῶς ὅμως, τὴν ἄνοιξιν ἦλθε πρώϊμη ἡ ζέστη καὶ ἀμέσως ἡ εὐφλογιὰ ἔπαυσεν παντελῶς. Δὲν εἶχε παρέλθη ἕνας μῆνας, ὁπότε, μία νύκτα εἰς τὶς τρεῖς τὸ πρωὶ ἠκούσθη μιὰ τρομερὴ κραυγὴ καὶ μοιρολοῖ «νιάου νιάου» ὡσὰν νὰ ἐμοιρολογοῦσαν χήραι γυναῖκες. Ὁ κόσμος ἐπετάχθηκε ἀπὸ τὰ κρεββάτια του, ἔντρομος καὶ ἄνοιξαν τὰ παράθυρα νὰ μάθουν τί συμβαίνει καὶ εἶδαν πολλοὺς ἀνθρώπους νὰ τρέχουν καὶ νὰ φωνάζουν: «Φευγᾶτε ὅλοι τὸ στοιχειό, ἡ Πατρινέλλα ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ Φρούριο καὶ κλαίει καὶ ἔρχεται πρὸς τὰ κάτω. Παναγιά μου, Ἅγιε Νικόλαε, Ἅγιε Ἀνδρέα σώσε μας».

Εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς Πλατείας Γεωργίου ἐστέκετο ὁ φουσταναλλοφόρος ἀστυνόμος μὲ τὸ ἐπιτελεῖόν του, τὸν Ἀνδρέαν Τζουφέττα, φουστανελλοφόρον καὶ αὐτὸν καὶ μὲ στρατιωτικὸν πηλίκιον τὸν ὑπαστυνόμον Κολαΐτη τὸν Ἀρχικλητῆρα Καραφλῆ καὶ τὸν Κλητῆρα Βάτατον μὲ τὰ τσόχινα, μουστάκια ὅπως τὸν ἔλεγε ὁ κόσμος, ὁπισθεν δὲ αὐτοῦ ἵστατο ἡ μυστικὴ Ἀστυνομία, ὁ Παῦλος νόμος Μπαρμπαλεωνίδας πρώην δάσκαλός μου καὶ ὁ «Ψίλὸς» ὁ ράφτης. Καὶ ἐνῶ πανικόβλητος κόσμος κατέβαινε πρὸς τὴν Πλατεῖα Γεωργίου, τοὺς φωνάζει μὲ στιγμὴ ὁ Βάτατος: «Πῶς πᾶτε μωρὲ; Πίσω!!!

—Νὰ πᾶτε νὰ πιάστε τὴ Πατρινέλλα καὶ τότε θὰ πᾶμε πίσω κύριε Ἀστυνόμε, «ἀκούεται μιὰ φωνὴ», εἰμαστε ἀπλισμένοι διὰ τὴν Πατρινέλλα καὶ θὰ γίνη αἱματοχυσία ἀπόψε ἐδῶ. Τότε ὁ φουστανελλοφόρος Ἀστυνόμος, διέταξε τοὺς δικούς του καὶ ἀπεσύρθη πισθοχώρησαν. Ἐσχηματίσθηκαν πολλοὶ ὅμιλοι καὶ συζητοῦσαν διὰ τὸ στοιχειὸ, τὴν Πατρινέλλα. Εἰς ἕναν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ὁμίλους μιὰ γριὰ ἔλεγε ὅτι «τὴν εἶδε τὴν Πατρινέλλα ἡ γριὰ ἡ Κοντοβουνιαίνα. Εἶναι ψιλὴ σὰν τὸ κανναβάριο τῆς Παντανάσσης». Ἄλλη γριὰ σὲ ἄλλον ὅμιλο ἔλεγε γιὰ «στοιχεῖα». Ὅπου ὁ